

μοναδική. Τό μνημείον ἀξιολογώτατον κατά ταῦτα.
"Υφ. 0,093, περίμετρος λαιμοῦ 0,268".

Τὸ ἔτερον ἄγγειον δεξιὰ τοῦ Κομψοῦ Αἰγίου, εἶναι δίπτον καὶ μιτρόδον τοῦ προπηγμένου. Φέρει δὲ ὁραῖα κοσμηματα χρώματος μέλανος στιλπνοῦ ἀποκλίνοντος εἰς τὸ καπτανόν, διὰ λεπτοσάτων γραμμῶν.

Τὸ δὲ ὑπ' ἀριθ. 3 εἶναι σκυφοειδές ἀπτον ἄγγειον μεγαλείτερον τοῦ Κομψοῦ Αἰγίου μετ' ἔξεχόν-

τον πλατέων χειλέων πρὸς τὰ ἔξω. Ήερὶ τὴν ποιλίαν κυριοῦται πρὸς τὰ ἔξω καὶ ἔχει δύο ἐφυθρᾶς ζώνας πλατείας, τὴν μὲν κάτωθι τῶν χειλέων, τὴν δὲ ἄνωθεν τῆς βάτεως, μετά δύο στενῶν παραλλήλων ζωνῶν, τὸ δὲ κιτρινωπὸν διάμεσον ἔδαφος κομιεῖται διὰ τριῶν κύκνων καὶ τριῶν ἀνθεμίων ἐναλλάξ κειμένων.

N. I. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΦΙΛΟΠΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ 1913

Ο 1913 ἀνέτειλε διά τὴν Ἑλλάδα ἐν μέσῳ τῶν διμοθροντιῶν τοῦ πολέμου. Αἱ ιαχαὶ τῶν μαχητῶν τὸ ὑπεδεχθῆσαν καὶ ἔληξε τὸ α' ἔξα-

μηνον, χωρὶς νὰ ἔχῃ λῆξη ὁ πόλεμος. Συνεπῶς πνευματικὴ κίνητις παρ' ἡμῖν δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ. Μόλις κατά τὸ θέρος ἐξοδοῦταν αὐτὴ εἰς θεατρικὰς παραπτάτεις καὶ αὐτάς κατά τὸ πλεῖστον ἐμπνεούμενας ἐκ τοῦ πατρωτικοῦ περιβάλλοντος καὶ ἀπό τοῦ Νοεμβρίου εἰς μουσικὰς συναυλίας καὶ διαλέξεις. Ηενιχραὶ καὶ αἱ ἐκδότεις βιβλίων ἔνεκα τῶν ἐθνικῶν γεγονότων, τὰ δόπια διεξεδίκουν διλόκληρον τὸ ποινὸν ἐνδιαφέρον.

Τὸ 1913 ὑποδεέστερον ὡς ἐκ τούτου τῶν προηγμένων ἐτῶν εἰς ποτὸν πνευματικῆς παραγωγῆς, παραδίδει τὰ σκηνήτρα εἰς τὸ 1914, τὸ δόπιον ἔργοντα μὲ πολλὰς ἐλπίδας ζωῆς ἀκμαιοτέρας.

Εἰς τὸν ἀπολογιτιῶν τοῦ θνήτοντος ἔτους, ἐκ μὲν τῶν ἐν Εὐρώπῃ γεγονότων, φιλολογικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν, θὰ μηνμονεύσωμεν μόνον τῶν σπουδαιοτέρων, ἐκ δὲ τῶν ἐν Ἑλλάδι πτῶν γεγονός τὸ δόπιον οὐαὶ συντελέσῃ ὥπερ νὰ χαραχθῇ ὅσον τὸ δυνατὸν πιστοτέρα ἡ φυσιογνωμία τοῦ νεροῦ ἔτους.

Ἀρχαιολογία. — Ἀναταφαὶ ἐν Ἑλλάδι: «Υπὸ τῆς Γαλλικῆς ἀρχ. σχολῆς εἰς Δῆλον, Δελφούς, Θάσον καὶ Ὀρχομενόν, ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς εἰς Τόρινθα, ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἑταῖρίας εἰς Νικόπολιν, Χίον, Πέλλαν, Μυτιλίνην καὶ Κόρινθον, ὑπὸ ἐφόδουν τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας εἰς Σούνιον, Θήβας, Θέρμον, Ὄρωπόν, Ἐλασσόνα, ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς σχολῆς εἰς Λοζιόδιον, ὑπὸ τοῦ πατριαρχείου τῆς Κέρκυρας, ὑπὸ τοῦ Καρβαδίου εἰς Κεφαλληνίαν, ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς σχολῆς ἐν Σπάρτῃ. Ἐπίτης ἐν Τυλίτῳ τῆς Κρήτης ἐνηργήθησαν ἀναταφαὶ. Εὑρήματα ἀνευρέθησαν: ἐν Δομοκῷ, Λαρίσῃ, Πειραιῇ, Ἐλευσίνῃ, Καρδίτσῃ, Δουκλίτσῃ, Θεσσαλονίκῃ, Ν. Ἀγγιάλῳ, Ἀλίμαρα, Τεττανίῳ, Κοζάνῃ, Ἀλιμοχρῷ, Λαυρεωτικῷ, Λευκάδῃ, Εύβοϊᾳ, Ἀγ. Σαράντα, Ἐλασσώνῃ. Καὶ οἱ «ἀδελφοί» Ἰταλοὶ ἐπιφελούμενοι τῆς κατοχῆς ἐνήργησαν ἐν Ρόδῳ ἀνα-

σκαφάς, ὃν τὰ ἔνδρα ἔλαβον τὴν πρὸς Ρόμην ἄγουσαν... Ἐκ τῶν ἐν τῇ ἔνεη ἀναταφῶν, μνημονεύεται αἱ ἐν Περγάμῳ, Διδύμοις, ὡς καὶ αἱ ἀνακαλύψεις τοῦ ἀγάλματος τῆς Κλεοπάτρας ἐν Αἴγυπτῳ καὶ τῆς ἐπαύλεως τοῦ Ὁρατίου παρὰ τὴν Ρόμην.

Ἀνεῳδεσις ἐν τῷ βιθὺῳ τῆς θαλάσσης παρὰ τὴν Αἴγυπτον ἴχνων συνοικισμοῦ. — Περιπτωλογὴ πλείστων ἀρχαιοτήτων εἰς τὰς ἀνακτηθείσας Ἑλλ. πόλεις. — Κατεδαφίσθη ὁ Βυζ. ναὸς τοῦ Ἅγ. Ἀθανασίου ἐν Καλάμαις.

Ἐπιστήμη. — Διορισμὸς ὡς καθηγητοῦ τῆς Λατινικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ πατριαρχείου. — Κακριδῆ, Ἀνακίρουξις ὡς ὑφασματοτεχνία. — Περιπτωτική πλείστων ἀρχαιοτήτων εἰς τὴν Πανεπιστημίῳ τῶν Βροξελλῶν τῆς δεσπ. Ἐλένης Ἀντωνοπούλου.

Διαγωνισμοί. — Ἐτελέσθησαν οἱ ἔξης διαγωνισμοί: Τῆς Ἐταιρίας τῶν Θεατρικῶν συγγραφέων διὰ συγγραφὴν μονοπράκτου θεατρικοῦ ἔργου—έβραβεύμησαν 4. Τοῦ Ἀβερωφείου δραματικοῦ διαγωνισμοῦ τοῦ Ὁδείου—έβραβεύθη ὁ «Νικηφόρος Φωκᾶς». Τῆς Γλωσσικῆς Ἐταιρίας—έβραβεύθησαν 11 μονογραφίαι. Τοῦ «Συλλόγου τῶν ὑφελίμων βιβλίων» πρὸς συγγραφὴν πολεμικῶν διηγημάτων—έβραβεύθησαν 5.

Προεκρηγύθησαν: Ο Κόντειος γλωσσικὸς ἀγών. — Ο Σχογύτειος νομικὸς ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου: περὶ τῆς Ἐκλογῆς τῶν Ἰσαύρων». — Υπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατ. διὰ στρατιωτικά ἀσπατα. — Ρότσικλ, δραματικός. — Τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν, διά ἀσμαζορῶν.

Ἐν Εὐρώπῃ δύο φιλολογικά βραβεῖα, προσαλέποντα συζητήσεις. Τὸ βραβεῖον Νομπέλη ἀπενεμήθη εἰς τὸν Ἰγδὸν ποιητὴν Ταγκόρ καὶ τὸ τῆς Ἀκαδημίας Γκούγκόρ, ἥτις ἐβράβευσε τὸν «Θαλασσόκοσμον» τοῦ «Ἐλδερ», καταγγελθέντα ἐν τούτοις ὡς αἰλούτιαν.

Ιωβιλαία. — Κατὰ τὸ 1913 ἐωρατάσθησαν αἱ ἔξης ἐπέτεοι: Ἡ τριακοσιετηρίας τῆς δυναστείας τῶν Ρωμανῶν ἐν Ρωσίᾳ, ἡ ἐκατονταετηρίας τῆς μάχης τῆς Λειψίας ἐν Γερμανίᾳ, ἡ ἐκατονταετηρίας τῆς γεννήσεως τοῦ Βάγνερ, τοῦ Βέρδη, τοῦ Βέλγου μουσικοῦ Α. Γρέτεν, τοῦ ἐξερευνητοῦ Λίβιγκστον, τοῦ Γάλλου φυσιολόγου Μπερνάδ καὶ ἡ χιλιοστὴ πανταπατεῖς τοῦ «Σίδη» τοῦ Κορνηλίου.

Καλαὶ τέχναι. — Τὰ ἔνδοξα ἀποτελέσματα τῶν δύο πολέμων θά τροφοδοτήσωσι τὴν Ἑλλην. τέχνην καὶ δὴ τὴν γλυπτικήν. Παραγγελίαι ἐδόθησαν εἰς καλλιτέχνας διὰ τὴν ἀπεικόνισην τῶν πλείστων ἐν τοῖς πολέμοις πεσόντων ἀξιωματικῶν. Ἀλλ' ἡ ἐργασία αὐτὴ ἀνάγεται εἰς τὸ προσεχὲς ἔτος.

Ἐγένοντο καλλιτέχνικαὶ ἐκθέσεις 3, ἡ τῆς πατριαρχείου Φλωρί, ἡ τοῦ πατριαρχείου Φερεκύδη, ἀμφότεραι πολεμικαὶ καὶ ἡ τοῦ πατριαρχείου Μποκατσιάμπη.

Ἐπί τῶν καλλιτεχνῶν μαζὶ εἰργάτιθησαν ὁ κ. Παναγιώτης Χατζόπουλος καὶ τὰ μετάλια τοῦ πολέμου, δ. κ. Ροΐδος πολεμικούς πίνακας, ὃς καὶ οἱ κ. κ. Στρατηγός, Κογεβίνας καὶ Ρωμαΐδης, δ. κ. Ιωαννίδης προσωπογραφίαν τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Γεωργίου καὶ τοῦ κ. Βότση, δ. κ. Μαθιόπουλος τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, δ. κ. Θωμόπουλος τὸν «Πόλεμον», τὸν Βασιλέα ἔφιπτον, τὴν «Νίκην» καὶ προτομὴν τοῦ κ. Κουντουριώτου, δ. κ. Χατζῆς τὴν ναυμαχίαν παρὰ τὴν Λήμνον, δ. κ. Γ. Δημητριάδης προτομὴν τοῦ πεσόντος Κυπρίου βουλευτοῦ Σώζου, δ. κ. Μπονινούς πρόσπλασμα θριαμβευτικού πολεμικού μνημείου.

Πρὸς τούτοις, ὑπὸ τοῦ μανόντος Κολοσού καὶ ἀρέθη μέγα κληροδότημα διὰ τὴν ὕδωσιν Μεγάρου Καλλῶν Τεχνῶν ἐν Πειραιῇ. Η' Ἐθνικὴ Πινακοθήκη Ἀθηνῶν ἀκόμη δὲν ἀπέκτησε μέγαρον...

Ἐκ τῆς ἐν τῇ ξένῃ συνήτεως ἀναφέρομεν τοὺς πίνακας τοῦ Γάλλου ζωγράφου Σωάτη, ἐμπνευσθέντας ἐν τοῦ Βαλκανικοῦ πολέμου καὶ ὃν προέρχεται ὁ τὸν «Στενῶν τῆς Κρήσας», τὴν ἐν Παρισίοις πώλησιν δύο καλλιτεχνικῶν συλλογῶν, ἀνηκούσσον εἰς Ἑλληνας, ἥτοι τὴν τοῦ Ζερβουδάκη ἐξ ἣς ἐδωρήθη ὑπὸ τοῦ κ. Κιτροειρ ὅ πίναξ τοῦ Μύλλερ τῆς «Εἰσόδου τῶν συμμάχων εἰς Παρισίους» καὶ τὴν τῆς γῆρας Καλλιμάχου.

Ξένας ἐκθέσεις, ἐκτὸς τῶν ἑταῖρων, ὃν σπουδαιοτέραν ἡ τῶν Παρισίων, Μονάχου καὶ Λονδίνου, εἴχομεν καὶ τὴν πρώτην καλλιτεχνικὴν ἐκθεσιν τῶν Μελλοντιστῶν ἐν Ἰταλίᾳ, ἐντελῶς ἀκατανόητον καὶ ἐξωφρενικήν.

Τέλος, ἡ ἀνεύρεσις τῆς περιφήμου Τζοκόντας δύναται νὰ θεωρηθῇ τὸ μεγαλείτερον καλλιτεχνικὸν γεγονός τοῦ 1913.

Θέατρον. — Κανένας ἔργον δὲν ἐπεβλήθη διὰ τῆς ἀξίας του εἰς τὴν κοινὴν συνείδησιν τῶν Ἀθηναίων. Ἐθριάμβευσεν ἡ ποσοστίτις τῶν «Παναθηναίων».

Νέα ἔργα πρωτότυπα παρεστάθησαν:

«Ἄσπρο καὶ μαύρο» Μελάνη. — «Θεόδωρος καὶ Σισι, Πετροκοπίου καὶ Ζουροῦ. — «Νευροκή» Ιωτήρ. — «Ο κύριος Θαλερός» Φλίσιην. — «Κρυφός πόθος», «Πληγμένον χειλιδόνι» Λιδωρίκη. — «Ζευγάρωμα», «Στήν παγίδα» Ξενοπούλου. — «Βουλγάρα», «Καρδερίνα» Δημητρακοπούλου. — «Σπαραγμός» Ζωϊοπούλου. — «Ἀγοριολύκονδο» Βεργουδάκη. — «Γιάννα» Παύλου Ρ. — «Μελένικο» Δεπάστα. — «Λαχεῖον τοῦ Στόλου» Μιχαλοπούλου. — «Νεαπολίτικο σούσουρο», «Στενά Κρήσας», «Μεταξουργιώτικο νταβατούνη». Λαϊού. — «Βουλγαροκότονοι» Θωμᾶ. — «Ἐθελοντής» Περεσιάδου. — «Ο Πατατίας στὸν πόλεμο», «Κουρδαμπίδες», «Τὰ εὐζωνάκια μας» Κορακάζη. — «Η δεσποινὶς Καραμπίνας Καραβία». — «Η Ἑλληνοπούλα τῶν Γιαννιτσῶν» Κούρθη. — «Κονσταντίνος ὁ Βουλγαροκότονος» Γαλανοῦ. — «Ἀθηναϊκά σκίτσα» Γεωργοπούλου. — «Σεϊτάν ἀσκέρι» Μουστάκα. — «Παναθήναια» — «Πανόραμα» — «Καρνάνε» (τὰ τρία τελευταῖα μὲ ἀξιώσεις καλαισθησίας). Εἴχομεν καὶ δύο ὄπερέττας: Τὴν «Ωραίαν βλαχοπούλαν» τοῦ κ. Μαστρακίνη καὶ τὸ «Ἀποκριάτικο ὄνειρο» τῆς δεσπ. Λαμπτίην.

Άλλα θεατρικὰ γεγονότα: «Η πρώτη παράστασις τῆς Δραματικῆς σχολῆς τῆς «Τέχνης», ἐμφάνισις νέων ἡθοποιῶν: τῆς Κορίννας Ζαφειροπούλου, τῆς Μαρίας Καμβύση καὶ τῆς Όμφαλης Σάπτα καὶ ἡ διέλευσις ἐξ Ἀθηνῶν τῆς Ἑλληνίδος κ. Τριγγέτα (Σύλβιαν Γκρέϊ) καὶ τῆς ζορευτρίας «Ἐλλής Βίττωρος».

Ἐν Ἐνδρῷ: Αἱ παραστάσεις κλασικῶν ἔργων εἰς Οράνιην καὶ Φιέζολε. Η ἰδρυσις τοῦ θεάτρου «Βιέ

Κολομπιέ». Άι συζητήσεις καὶ δίκαια περὶ ἡθικῆς ἐν τῷ θεάτρῳ ἔνεκα τῶν ζορευτρίων Βιλλάνε καὶ Δελέζ. Ἐκ τῶν νέων ἔργων πολὺν θόρυβον ἐποιούσαν ἡ «Δύτις» τοῦ Κιτρεμένερς, τὸ «Μυστικόν» τοῦ Μπεργκτάϊν, ἡ «Πιζανέλλα» καὶ τὸ «Αἰγάλημα» τοῦ Δ' Ἀννούντζιο, τὰ «Κόκκινα ωόδα» τοῦ Κουλίς, ἡ «Ραζήλ» τοῦ Γκρούλιέ, ἡ «Ψυχή» τοῦ Μούρρευ, ἡ «Πυγμαλίων» καὶ ἡ «Μεγάλη Αἰτιατερίνη» τοῦ Σῶ, ἡ «Ζάν Δορέ» τοῦ Μπεργκάρ, αἱ «Πρόσκοποι» τοῦ Ντοννά, οἱ «Ναυαγοί» τοῦ Μπριέ.

Ἐξ Ἀθηνῶν διῆλθον ἔνεοι θίασοι: Βιενέζικη μὲ τὴν Εὐγελία καὶ ἄλλη μὲ τὴν Λοιμτνέρ, δ. τῆς Τζουανίνας Φρέτζια, δ. τοῦ Σάτα Γκιτρύ. Ἐμφάνισις διὰ πρότιτη φορῶν τοῦ Κινοπλαστικοῦ κινηματογράφου.

Ἐν Νέα Υόρκῃ συνήλθεν ὑ πρώτη διεθνής κινηματογραφικὴ ἐκθεσις.

Μουσική. — Ἐδέθησαν συναυλίαι ἐν Ἀθήναις: Ἐλπίδος Καλογεροπούλου, Νίνας Φωκῆ, Ήλέκτρας Παπαγεωργαπούλου, Εντυχίας Καμπανάρη, Δ. Δούνη, Ι. Σαΐφερ. Δύο τῆς ὁρχήστρας τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν, δύο τοῦ Ὁδείου Λότνερ, μία τῆς Ἀθηναϊκῆς Μανδολινάτας. «Ἄλλα γεγονότα: Διορισμός τοῦ κ. Λαμπελέτ διευθυντοῦ δραμάτους τοῦ Λογδίνων καὶ τοῦ κ. Καζαντζῆς καθηγητοῦ τοῦ Ὁδείου Βρυξελλῶν. Ἐπιτυχίαι τῶν κ. κ. Αμούγη καὶ Τριανταρύλλουν ἐν Παρισίοις. Μελοδράματα κυριαρχήσαντα τῆς μουσικῆς θεατρικῆς συνήσεως: «Η «Παρεζίνα» τοῦ Μασκάνη, ἡ «Ίδανική σύζυγος» τοῦ Λεζάρ, ἡ «Μέλανιν» τοῦ Ίταλοῦ Τζαντονάϊ, δ. «Πανούργος» τὸ μεταθανάτιον τοῦ Ματενέ, ἡ «Ποιγκίτης τῶν ωδῶν» Λεονκαβάλλο, ἡ «Πηνελόπη» τοῦ Φορέ, δ. «Ιουλιανός» τοῦ Σαρπαντέ. Εἰς Μιλήνον ἐπαίχθη τὸ μελόδραμα τοῦ παρ' ἡμῖν κ. Μαρσίκ «Λάρα». Φαιδρότιτα προεκάλεσε ἡ θορυβιστικὴ συναυλία τῶν Μελλοντιστῶν.

Διαλέξεις. — Η νεοϊδρυθεῖσα «Ἐταιρεία Διαλέξεων» ἐνεφανίσθη διὰ 16 διμιτῶν, τῶν ἐξηῆς: Μητροπολίτου Κιτίου, Λιδωρίζη, Πολέμη, Φραντζῆ, Σφρόνου, Ἀνδρέαδου, Δαμιέργη, Νιοβάνα, Ἀννίνου, Δεληκατερίνη, ζεύγοντος Δημητρακοπούλου, Καυπούρογλου, Δαραλέζη, Τσοκοπούλου καὶ κυρίας Κατσύγρα.

Ἐίς τὸν «Παρνασσὸν» ἐγένοντο κυρίως ἵστορικα καὶ ἐπιτημονικὰ μαθήματα ὑπὸ τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου κ. κ. Λάμπρου, Ἀδαμαντίου, Ζέγγελη, Ἀποτολίδου, Χόνδρου. Ωμύληταν πρὸς τούτους οἱ κ. κ. Επίσκοποι Καζάλλας καὶ Καλαβρύτων, Παπαχατζῆς, Σωτηριάδης, Ἀλιβιζῆτος. Εἰς τὸ Λύκειον τῶν Ἑλληνίδων ἡ κ. Λογοθετοπούλου καὶ εἰς τὴν Ἀρχ. Ἐταιρίαν δ. κ. Σωτηρίου.

Ἐίς τὰς ξένας παρ' ἡμῖν ἀρχαιολογικὰ σχολάς ἔκαμπαν ἀνακοινώσεις οἱ κ. κ. Βιλλιέρη, Βάλτερ, Λόπηνς, Χάζλοξ, Περονέ, Δρόσος, Δενσμόδη, Κάρω, Φίμμεν, Στάτης καὶ Κνάρφους.

Ξένων διαλέξεις εἰς Ἀθήνας: Τοῦ λογογράφου κ. Α. Ζίλ, περὶ τοῦ Παρισινοῦ σύμματος, τοῦ ἀρχαιολόγου κ. Παρί περὶ τῆς πρώτης Ἡπειρωτικῆς Ἐποκούνας, τοῦ μυθιστοριογράφου κ. Μπορντώ περὶ οἰκογενείας. Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ: Η περιλάλητος περὶ Ταγκό διάλεξις τοῦ Ριστέν, ἡ τοῦ Βιλάμορθιτς περὶ Ταγκό διάλεξις τοῦ Ριστέν, ἡ τοῦ Βιλάμορθιτς περὶ Ελλ. γλώσσης καὶ ἡ τῆς δ. Ψύχα περὶ Ελλ. πολέμου.

Συνέδρια. — Συνήλθε τὸ Γ' Διεθνὲς καλλιτεχνικὸν συνέδριον ἐν Γάνδῃ καὶ τὸ Η' τῶν ἐκδοτῶν ἐν Βουδαπέστῃ.

Φιλολογία. — Κληροδότημα 1,509,000 τῆς Σουηδῆς Κρατικῆς πρὸς βιβλιοθήκην φιλολογικῶν ἔργων. — Ιδρυσις ἐδρᾶς νεοελληνικῆς φιλολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Νεαπόλεως. — Καθορισμός ὡς ὑποχρεωτικοῦ μαθήματος τῆς νεοελληνικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Οξφόρδης.

Θάνατοι. Ο Βασιλεὺς Γεώργιος. — Άπειθανον συγγραφεῖς καὶ καλλιτέχνους Ἐλλῆνες: Ο ξυργάρως Λευτέσης, οἱ ἡθοποιοὶ Παντόπουλος καὶ Λευτάζης, δὲ δραματικὸς συγγραφεὺς Ζάνος, οἱ δημοσιογράφοι Σπανδωνῆς, Στεφανόπολης, Σαφδέλλης (Βουκουρεστίου), Βενετσανάκης (Αμερικής), Καλαμίδας, Οἰκονόμου, οἱ ποιηταὶ Μαρτζώκης καὶ Καφοκέφαλος, ἡ μουσικὸς Ἀθηνᾶ Σερεμέτη, οἱ συγγραφεῖς Ιατροὶ Καρπούζογλους καὶ Ζαμπακός, δὲ λαογράφος Κληρονόμος.

Άλλοδαποι: Ζωγράφοι, δὲ Ἀλφρέδος¹ Ιστ., δὲ Βέλγος Ἀντοάν, δὲ Γάλλος Δεμπά-Πενσάν. Ποιηταὶ δὲ Ἰταλὸς Γραάρ, δὲ Μάντος² Ἀγγλος³ Ωστεν, δὲ Γάλλος Ντελέπελ, ή Γαλλίς Λουΐζα⁴ Αζερμαν, οἱ Γάλλοι Ἀκαδημαικοὶ Ολιβιέ, Δανζέν, Κλαρετῆ. Θεατρικοὶ συγγραφεῖς, δὲ Αὐστριακὸς Σένταν, δὲ Γάλλος Δουγκέ. Δημοσιογράφοι, δὲ Γάλλος Ρωσεφός δὲ Ἰταλὸς Ροΐ. Κριτικοί, δὲ Βέλγος Λεμονέ, δὲ Γάλλος Διζαρδέν-Μπομέτζ, δὲ Ἀγγλος Ρομπινσόν. Επιστήμονες δὲ Ἀστιανολόγος Βαμπεροῦ, δὲ ίστορικὸς Ἀγγελος Γουβερνάτης, δὲ Ἀγγλος φυσιοδίφης Βαλλάτ. Ήθοποιοί, ή Γαλλίς καντσονετίστα Τερέζα.

Μουσική. — Έμβατηρια πολεμικὰ Σαμάρα, Δούνη, Καισαρη — Καροπατικά ἄσματα Μιχαηλίδου. — Μουσικαὶ μελέται, Λύρας Θέρου.

Έκδόσεις. — Ἀρχαιολογία. ίστορικὰ καὶ τυπωνυμικά Χρονικῶν Μορέως, ὑπὸ Σ. Δραγούμη. Θεολογία. Ηερὶ Τερωνίης, Παπαδοπούλου. — Τὸ Ἀγιον "Ορος, Μεταξάκη.

Πολιτική. Λόγοι καὶ ὑπομνήματα, Καρολίδου.

Ἐντυπώσεις. Πολεμικαὶ σελίδες, Μελᾶ. — Άπο τὰ πεδία τῶν μαχῶν, Τσοκοπούλου. — Νίκαι κατὰ βαρβάρων, Ἀννίνου. — Ο Έλληνοτουρκικὸς πόλεμος, Ἀποστολίδου. — Ἐργα περὶ Έλλάδος ἔνων: Χαιρεμπεργ, Μελίν, Βελλαΐ, Λέν, Πιώ, Σαντεπλέρ.

Ιστορία. Καταστροφὴ Δράμαλη, ὑπὸ Βαρδουνιώτου. — ίστορια Έλληνοτουρκικοῦ πολέμου, Οἰκονομοπούλου. — ίστορια Βαλκανοτουρκικοῦ πολέμου, Μολοσσοῦ. — Μακεδονία, Σκληροῦ. — ίστορικα μελέται, Ροδοζανάκη (Γαλλιστή) — Τὰ ἐν Καϊφφ' Έλλην. σχολεῖα ἐπὶ πατριαρχῶν, Καλλιμάχου. — Σκιάθος, Εύαγγελίδου. — Σάμος, Μάλη. — Ανέκδοτα πολεμικά. — Αρχαιοπόλεως. — Η ἐπαύδενσις ἐν Κύπρῳ, Βολονάκῃ.

Ἐπιστήμη. «Ξένια» Έθν. Πανεπιστημίου. — Όμηρικὰ ἔπη, Γιοτσαλίτη. — Φιλοσοφικαὶ μελέται, Βορέα. — Ρητορικοὶ λόγοι (ΣΤ'. τόμος) Μιστρώτου. — Διαθήκη ἐνὸς φιλοσόφου, Βρισιμιτζάκη. —

Γ' τόμος Ηλάτωνος, Μιωραΐτου. — Η διοίκησις Μαζεδονίας, Πολυχρονιάδου. — Κατάληψις πολεμική, Φιλαρέτου. — Οἱ Μουσουλμάνοι ἐν Ἐλλάδι, Έλευθεριάδου.

Θέα τρόν. Αρχισυντάκτης, Ταγκοπούλου. — Θεατρικά ἔργα Ξενοπούλου. — Ροδόπη, Ποριάτου. — Επιφύλος, Άλφαρδ.

Διηγήματα. Ως τὸν θάνατον Ἡλιοπούλου. — Ἀγγή, Ψυχάρη. — Μετάρφασις εἰς τὴν Ἰταλικὴν ὑπὸ τοῦ η. Μπρούβερ Νεοελλήνικῶν διηγημάτων. — Τὰ μεγάλα χρόνια, Βλαζογιάννη. — Η Μεγαλόχαρη, Τανάγρα — Ο Ἀγγελοκούστης τῶν καραβιών, Σαντοριναίοι.

Ποιητικαὶ συλλογαί. Πατρίς, Μανδουκάρη. — Νέφη, Γολέμη. — Τραγούδια τοῦ Γένους, Ραγιά. — Τόπαια, Στρατήγη. — Αρχοντικά, Γιοφύλλη. — Ανθολογία Γάλλων ποιητῶν, Σημηνιώτου. — Ἐθνικοὶ παλμοί. Α. Γαλανοῦ. — Στεφανάργαμα, Μαρμάρη. — Ξένες ἀρμονίες, Φιλήντα. — Τραγούδια τῆς ξενητίας, Βαλάκου. — Ζωὴ καὶ ἀγάπη, Ραυτοπούλου. — Πολεμικὴ ἀνθολογία, Καραβία.

Η μερολόγια. Έλλάδος. — Εγκυλοπαίδιον. — Σκόπου. — Ανατολικόν. — Μιχρασιατικόν. — Λεύκωμα Δωδεκανήσου. — Κρητικόν ηρῷον. — Πανόραμα τοῦ πολέμου. — Κυψέλη, Πειραιῶς.

Τύπος. Νέα ἐφημερίδες ἐν Αθήναις ἔξεδόθησαν: Νέα Έλλας. — Έθνος. — Σημαία. — Επανσεν ἐκδιδόμενον τὸ «Νέον Ἀστυ».

Νέα περιοδικά ἔξεδόθησαν ἐν Αθήναις: Πανελλήνιον. — Επιστήμων. — Νέον Φῶς. — Νέα Γενεά. — Εργασία. — Ορμή. — Ποιητικὴ Έκδοσις. — Παιδικὴ προστασία. — Παρθενόν. — Εφημερίδες: Κορητικὴ Επιθεώρησις. — Παλιγγενεσία. — Λαϊκὴ ἐφημερίς. — Ήχό της Κύπρου. — Ανατολή. — Νέα Έλλας (Γιοχάνεντσβουργ). — Περιοδικά ἐν τῷ ἔξτερεικῷ: «Ἀρμονία» (Κύπρος). — «Χρονικά» (Κων)πολις). — «Αθήναιον» (Νέα Υόρωη). — «Νίζη» (Ν. Υόρωη). — «Πάνθεον» (Λονδίνον). — Επανέλαβε τὴν ἔκδοσιν ἡ «Νέα Ζωή». Επανεσ τὸ «Παράστημα τῶν Αθηνῶν». Ο ἐκδοτικὸς οἶκος Φέγη ἔξηκολούθησε τὰς ἐκδόσεις του Φιλοσοφικῶν καὶ Λογοτεχνικῶν ἔργων. — Τίθυσις τοῦ «Ἄργου τοῦ τύπου» Αθηνῶν.

Θὰ κλείσω τὴν ταχείαν ἐπισύρησιν μὲ τὴν μνείαν τοῦ ἔξαιρετοῦ ἐνδιαφέροντος, τὸ δρόπον ἐπεδεξατο διὰ τὴν φιλολογίκην καὶ καλλιτεχνικὴν σύνησιν ἡ Α. Μ. ὁ δαφνοστεφής Βασιλεὺς μετὰ τῆς Α. Β. Υψ. τοῦ Διαδόχου. Είναι τὸ ἐνδιαφέρον των αὐτό, ὁ ἀριστος οἰωνὸς διὰ τὸ ἀνατέλλον ἔτος. Δ. Ι. Κ.

Ποικίλη Σελίς

Ο Ροντέν καὶ τὰ ἔργα του.

Εἰς τὸν Ροντέν, τὸν μεγαλείτερον τῶν γλυπτῶν τῆς ἔποχῆς μας, συνέστη ἔσχάτως ἐν κωμικὸν ἐπεισόδιον.

Κατά τινα περίπατόν του εἰς μίαν λεωφόρον τῶν Παρισίων εἰδεν εἰς μίαν προσήκην ἔμπόρου καλλιτεχνημάτων ἐν ἀγαλμάτιον ἐκ χαλκοῦ ἀνέυ κεφαλῆς καὶ χειρῶν, ὃς συνηθίζει νὰ κάριη τὰ ἔργα του ὁ Ροντέν. Τὸ ἀγαλμάτιον ἔφερε τὸν τίτλον «ἡ Γῆ» καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Ροντέν.

Ο Ροντέν δὲν ἀνεγάνωρισε τὸ ἔργον του καὶ καλέσας ἔνα ἀστυφύλακα κατέσχε τὸ ἀγαλμάτιον καὶ

κατήγγειλε τὸν ἔμπορον ἐπὶ πλαστοποιήσει τῆς ὑπογραφῆς του. Εἰς τὴν ἀστυνομίαν ὅπου ὅλοι μιστέδησαν ὃ ἔμπορος διεμαρτυρήθη, κατώρθωσε δὲ ἐντὸς τῆς ἡμέρας, κατόπιν τηλεγραφικῆς συνεννοήσεως, νὰ ἀποδεῖη ἐτὶ τὸ ἀγαλμάτιον ἡτο πράγματι γνωστὸν ἔργον τοῦ Ροντέν. Παρὰ τοῦ Ροντέν τὸ εἶχεν ἀγοράσει ὁ καθηγητὴς Εἰλούθ τοῦ Ἀμερικανοῦ τὸ 1898 ἀπέστιλε δὲ καὶ τὴν ἰδιόγραφὸν ἀπόδειξεν τοῦ Ροντέν!

Ο Ροντέν ἀπέσυρε τότε τὴν μήνυσιν κατὰ τοῦ ἔμπορου, ἀλλ' ἡτο πλέον ἀργά. "Ο ἔμπορος ἐνήγαγε τὸν καλλιτεχνην ζητῶν ἀπολημμάτων διὰ τὴν προσδόλην τὴν ὄποιαν τοῦ ἔκαιεν ἐν τῇ ἔξασκήσει τοῦ ἐπαγγέλματός του!"